

Celebració del Dia Mundial de la Diversitat Cultural: la convivència de diferents cultures sota el mateix sostre

L'envelat del Parc Central va acollir el passat 21 de maig la primera commemoració a Andorra del Dia Mundial de la Diversitat Cultural, declarat per la UNESCO. Una vintena d'associacions culturals van participar en l'esdeveniment, organitzat pel Comú d'Andorra la Vella amb diverses activitats, i prop d'una desena van ser presents a l'envelat amb estands, on es mostraven productes típics de la seva terra.

La cònsol major d'Andorra la Vella, Rosa Ferrer, va ser l'encarregada de tallar la cinta inaugural d'aquesta primera edició de la Celebració del Dia Mundial de la Diversitat Cultural, i ho va fer acompanyada de l'ambaixador espanyol, Alberto Moreno, altres consellers del Comú, els presidents de les associacions culturals participants i el president del grup parlamentari socialdemòcrata, Jaume Bartumeu. Ferrer va declarar la intenció de la corporació de celebrar el Dia Mundial de la Diversitat Cultural, declarat per la UNESCO, i va parlar de la necessitat d'organitzar esdeveniments com aquest per afavorir la participació ciutadana i el coneixement de les cultures que conviuen al país. Quant a les eines que es donen als residents d'altres comunitats, Ferrer opina que es fan moltes coses i que es tracta tothom per igual, ja que la diversitat que hi ha «és enriquidora i fa que aprenguem els uns dels altres».

Finalment, la jornada va cloure amb la participació de prop de 1.200 persones. La bona valoració que va fer el Comú es refereix tant als assistents com al fet que les associacions estan satisfetes, i és per aquest motiu que el Comú planteja repetir-ho l'any vinent.

Durant la jornada, els representants de les diverses associacions van manifestar la seva satisfacció per les facilitats que troben a Andorra per integrar-se en la societat i poder aportar-hi també els seus costums. Alguns dels participants en la fira també van parlar

Una vintena d'associacions culturals van participar en l'esdeveniment, organitzat pel Comú d'Andorra la Vella amb diverses activitats

Juan Lara

de les dificultats que suposa haver d'aprendre una llengua nova, entre altres entrebancs. Aquí us deixem algunes experiències i opinions d'algunes persones que ens hem trobat a la celebració:

Juan Lara, andalús

La iniciativa de fer una commemoració d'aquestes característiques era primordial, perquè Andorra s'està nodrint dels residents, i l'objectiu de celebrar una festa amb tots nosaltres no només és perquè ens hi sentim integrats, que més o menys ja ho estem, sinó per potenciar una realitat existent a Andorra, que és la multiculturalitat.

Amb tot, les institucions no donen el suport institucional suficient, i sense diners no es pot fer res. Quan hi ha eleccions sí que ens vénen a demanar quins són els nostres neguits i com veiem la situació, però després no tenim suport econòmic per poder dur a terme algunes accions que volem tirar endavant.

Àngela Domingues

Pel que fa a la integració, hi ha diferents factors, com són el clima o la mateixa idiosincrasia del país, que la dificulten. En relació amb la celebració, m'ha cridat l'atenció el representant cubà, que sense un suport humà gran està exposant els seus productes i donant-se a conèixer com a cultura. És admirable.

Ángela Domingues, portuguesa

He nascut a Andorra, però segueixo conservant el meu passaport portuguès, sens dubte. Jo no vull renunciar a les meves arrels. No em considero andorrana, gens ni mica, porto la meva procedència ben marcada.

Per poder mostrar a la resta del país què fem a la nostra terra i d'on venim, aquest festejament em sembla magnífic, ja que si hi ha tanta diversitat a Andorra, s'ha de donar a conèixer. Per què no mostrar-ho?

Tot i així, es podrien fer més coses, però tampoc no hi ha moltes ajudes. Valoro que cada vegada es vagin organitzant més esdeveniments. Fem el que podem amb els recursos que tenim, i reconec que actes com aquest estarien molt bé que es poguessin fer més sovint. O portar músics, encara que ja sabem que és car, però s'hauria de fer un esforç. Al cap i la fi, la realitat és que no rebem les suficients ajudes ni per part d'Andorra ni d'enlloc.

Sobre la meua comunitat —els portuguesos—, crec que la majoria estan molt integrats, però els qui no ho estan és perquè no els interessa. Si no s'integren més és perquè no volen, perquè tampoc no és tan difícil. En general, m'ha agradat molt aquesta celebració a l'envelat i estic gaudint molt amb els balls filipins, tan pausats i diferents dels balls portuguesos!

Lorena Tomás, filipina

Em sembla una celebració perfecta. M'agrada moltíssim, perquè fa temps queestic aquí i em feia falta conèixer altres cultures del país, perquè no coneixia totes les nacionalitats que hi convivim. Sí que sabia que hi havia tantes procedències diferents, però veure-les aquí juntes m'ha encantat! En el meu cas, em considero afortunada: m'hi he trobat molt bé, m'han acollit molt amablement sempre, excepte els dos primers anys, que vaig patir una mica perquè era una cultura que em xocava bastant. Ara m'encanta viure-hi, he tingut fills i ja em quedo aquí.

S'haurien de fer més coses perquè nosaltres mateixos ens adonem d'on vénen la resta de persones. La diversitat ens ajuda a adaptar-nos a l'entorn. No ens sentim diferents en veure que també hi ha gent com nosaltres, d'altres procedències. M'encanta la cultura andalusa i portuguesa, són molt divertides i animades!

Anna Rodríguez, andorrana

A Andorra hi ha molta diversitat, i amb una activitat d'aquestes característiques es mesclen diferents nacionalitats i així podem apreciar la riquesa cultural que hi ha al país. Hem de recordar que ens enriqueim amb aquesta gent, fem el país millor. Moltes vegades no ens n'adonem, però és increïble tota la gent que hi ha representada.

Aquesta festa és un petit pas perquè els immigrants no se sentin desplaçats, se sentin importants i s'acabin integrant, però encara no és suficient. Tot i així, hem de pensar que hi ha una qüestió personal pel que fa a la integració, és a dir, hi ha un factor de voluntat, que per molt que es facin coses, si la persona no ho vol, és molt difícil. S'haurien de fer més coses, més activitats col·lectives... i és que els immigrants de vegades se senten desplaçats i cal ajudar-los perquè s'integrin a poc a poc.

Lorena Tomás

Anna Rodríguez